

Arrest

nr. 132 871 van 6 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en haar advocaat C. VERKEYN loco advocaat S. LECLERE en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt ten aanzien van T.M.:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine, afkomstig uit Tbilisi (Georgië). Samen met uw vrouw, S. L. (O.V. 6.751.073), een Georgisch staatsburger van Russische origine, en uw kinderen kwam u aan in België op 11 januari 2011, waar u en uw vrouw op 12 januari 2011 een eerste asielaanvraag indienden. Jullie haalden hierbij aan dat jullie jullie land van herkomst waren ontvlucht, omdat jullie in Georgië problemen kenden met de autoriteiten. Zo werd uw schoonvader op 20 mei 2010 in Tbilisi opgepakt omdat hij als Russisch staatsburger illegaal Georgië was binnengekomen en hij verdacht werd van spionage. Uw schoonvader werd er ook van beschuldigd dat hij gewapende brigades

in Zuid-Ossetië hielp en ermee samenwerkte tegen Georgië. Tijdens zijn aanhouding werd uw schoonvader mishandeld door de Georgische politie ten gevolge waarvan hij kwam te overlijden. U en uw vrouw probeerden naar aanleiding hiervan tevergeefs klacht in te dienen bij de Georgische autoriteiten. Uw vrouw werd hierna zwaar belaagd door de politie die ermee dreigde een strafzaak tegen haar te openen op basis van het afleggen van valse verklaringen en verzet tegen de autoriteiten. Uw vrouw vluchtte vervolgens naar Moskou (Rusland), waarna jullie elkaar ontmoetten in Minsk (Wit-Rusland) en vervolgens samen naar België reisden. Op 25 september 2013 nam het Commissariaat-generaal in het kader van de eerste asielaanvraag van u en uw vrouw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat jullie asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Jullie tekenden hiertegen geen cassatieberoep aan bij de Raad van State binnen de hiertoe wettelijk voorziene termijn. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd dienden u en uw vrouw een tweede asielaanvraag in op 14 augustus 2014. Jullie huidige aanvraag steunt op dezelfde motieven die jullie naar aanleiding van jullie vorige asielaanvraag uiteen hebben gezet. Zo verklaren u en uw vrouw dat er inmiddels een strafzaak geopend werd tegen uw vrouw, waar de politie destijds mee dreigde, en dat uw vrouw bij een terugkeer naar Georgië in dit kader veroordeeld zal worden.

Ter staving van jullie huidige asielaanvraag leggen u en uw vrouw volgende documenten neer: uw internationale paspoort, de Georgische identiteitskaart van uw vrouw, de geboorteakten van jullie kinderen, een attest van het Ministerie van Binnenlandse Zaken dd. 14.04.2014 aangaande de strafzaak die geopend werd tegen uw vrouw, en de enveloppe waarmee dit attest jullie vanuit Georgië werd opgestuurd.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit jullie verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u en uw vrouw jullie huidige asielaanvraag steunen op de motieven die jullie naar aanleiding van jullie eerste aanvraag hebben uiteengezet. Zo verklaren u en uw vrouw dat er inmiddels een strafzaak geopend werd tegen uw vrouw, waar de politie destijds mee dreigde, en dat uw vrouw bij een terugkeer naar Georgië in dit kader veroordeeld zal worden. Ter staving van jullie nieuwe verklaringen leggen jullie een attest dd. 14.04.2014 neer van het Ministerie van Binnenlandse Zaken aangaande de strafzaak die geopend werd tegen uw vrouw (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15; DVZ 2e AA vrouw, verklaring, rubriek 15 en 17).

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat de eerste asielaanvraag van u en uw vrouw door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door jullie aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Jullie dienden hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er jullie geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jullie vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat jullie betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in jullie dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u en uw vrouw afleggen en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat jullie in het kader van jullie vorige asielaanvraag hebben uiteengezet (supra), moet worden beklemtoond dat jullie vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat jullie naar aanleiding van jullie huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhalen die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Aangaande het attest dd. 14.04.2014 van het Ministerie van Binnenlandse Zaken dat jullie neerleggen ter ondersteuning van jullie bijkomende verklaringen, zij verder benadrukt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van jullie asielrelaas in het kader van jullie eerste asielaanvraag, kan dit document nog weinig ondersteuning bieden.

De door jullie neergelegde enveloppe biedt louter informatie over de manier waarop jullie dit attest ontvangen hebben, doch voegt dit verder niets toe ter staving van jullie asielrelaas.

Uw internationale paspoort, de identiteitskaart van uw vrouw en de geboorteakten van jullie kinderen, werden reeds neergelegd naar aanleiding van jullie vorige asielaanvraag en in dit kader bijgevolg reeds beoordeeld. Zij benadrukt dat deze stukken louter informatie bevatten over de identiteit van u en uw gezin, die niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt als volgt ten aanzien van S.L.:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Russische origine, afkomstig uit Tbilisi (Georgië). Samen met uw man, T. M. (O.V. 6.751.073) en uw kinderen kwam u aan in België op 11 januari 2011, waar u en uw man op 12 januari 2011 een eerste asielaanvraag indienden. Jullie haalden hierbij aan dat jullie jullie land van herkomst waren ontvlucht, omdat jullie in Georgië problemen kenden met de autoriteiten. Zo werd uw vader op 20 mei 2010 in Tbilisi opgepakt omdat hij als Russisch staatsburger illegaal Georgië was binnengekomen en hij verdacht werd van spionage. Uw vader werd er ook van beschuldigd dat hij gewapende brigades in Zuid-Ossetië hielp en ermee samenwerkte tegen Georgië. Tijdens zijn aanhouding werd uw vader mishandeld door de Georgische politie ten gevolge waarvan hij kwam te

overlijden. U en uw man probeerden naar aanleiding hiervan tevergeefs klacht in te dienen bij de Georgische autoriteiten. U werd hierna zwaar belaagd door de politie die ermee dreigde een strafzaak tegen u te openen op basis van het afleggen van valse verklaringen en verzet tegen de autoriteiten. U vluchtte vervolgens naar Moskou (Rusland), waarna u en uw man elkaar ontmoetten in Minsk (Wit-Rusland) en vervolgens samen naar België reisden. Op 25 september 2013 nam het Commissariaat-generaal in het kader van de eerste asielaanvraag van u en uw man een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat jullie asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Jullie tekenden hiertegen geen cassatieberoep aan bij de Raad van State binnen de hiertoe wettelijk voorziene termijn. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd dienden u en uw man een tweede asielaanvraag in op 14 augustus 2014. Jullie huidige aanvraag steunt op dezelfde motieven die jullie naar aanleiding van jullie vorige asielaanvraag uiteen hebben gezet. Zo verklaren u en uw man dat er inmiddels een strafzaak tegen u werd geopend, waar de politie destijds mee dreigde, en dat u bij een terugkeer naar Georgië in dit kader veroordeeld zal worden.

Ter staving van jullie huidige asielaanvraag leggen u en uw man volgende documenten neer: het internationale paspoort van uw man, uw Georgische identiteitskaart, de geboorteakten van jullie kinderen, een attest van het Ministerie van Binnenlandse Zaken dd. 14.04.2014 aangaande de strafzaak die tegen u werd geopend, en de enveloppe waarmee dit attest jullie vanuit Georgië werd opgestuurd.

B. Motivering

U baseert uw huidige asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man, T. M. (O.V. 6.751.073). In het kader van de door hem ingediende tweede asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

“ (...)

(...).”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 tot artikel 48/5 en 48/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), de artikelen 5 en 15 tot 17 van de Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, artikel 4, § 1 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming alsook de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet en het algemeen principe van goed bestuur en zorgvuldigheid.

2.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 19 september 2014 in toepassing van 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

2.3. Op 12 januari 2011 vroegen verzoekers in België een eerste maal asiel aan omdat zij in Georgië problemen kenden met de autoriteiten. Op 25 september 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de asielaanvraag van verzoekers. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigd. Verzoekers dienden geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 14 augustus 2014 dienden verzoekers een tweede asielaanvraag in. Hun huidige aanvraag steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van hun vorige asielaanvraag uiteen hebben gezet. Zo verklaren verzoeker en zijn vrouw dat er inmiddels een strafzaak geopend werd tegen verzoekers vrouw en dat verzoekers vrouw bij een terugkeer naar Georgië in dit kader veroordeeld zal worden.

2.3. In haar beslissing heeft de verwerende partij met recht kunnen besluiten dat onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maakt dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

Aan de basis van hun tweede asielaanvraag hernemen verzoekers immers dezelfde elementen die zij reeds bij hun eerste asielaanvraag hadden aangebracht. Deze asielaanvraag werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ongeloofwaardig bevonden. Deze laatste beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest nr. 116.496 van 7 januari 2014.

Verzoekers dienden hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissing niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moet deze als vaststaand worden beschouwd.

2.4. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Ter staving van hun tweede asielaanvraag brengen verzoekers volgende nieuwe elementen aan: verzoekers hernemen de motieven die zij naar aanleiding van hun vorige asielaanvraag uiteen hebben gezet en verklaren dat er inmiddels een strafzaak geopend werd tegen verzoekers echtgenote. Zij brengen volgende documenten aan: (i) verzoekers internationale paspoort, (ii) de Georgische identiteitskaart van verzoekers vrouw, (iii) de geboorteakten van hun kinderen, (iv) een attest van het Ministerie van Binnenlandse Zaken d.d. 14.04.2014 aangaande de strafzaak die geopend werd tegen verzoekers vrouw, en (v) de enveloppe waarmee dit attest vanuit Georgië werd opgestuurd.

2.5. Met betrekking tot de door verzoekers neergelegde documenten bepaalt de bestreden beslissing het volgende: *“Aangaande het attest dd. 14.04.2014 van het Ministerie van Binnenlandse Zaken dat jullie neerleggen ter ondersteuning van jullie bijkomende verklaringen, zij verder benadrukt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van jullie asielrelaas in het kader van jullie eerste asielaanvraag, kan dit document nog weinig ondersteuning bieden.*

De door jullie neergelegde enveloppe biedt louter informatie over de manier waarop jullie dit attest ontvangen hebben, doch voegt dit verder niets toe ter staving van jullie asielrelaas.

Uw internationale paspoort, de identiteitskaart van uw vrouw en de geboorteakten van jullie kinderen, werden reeds neergelegd naar aanleiding van jullie vorige asielaanvraag en in dit kader bijgevolg reeds beoordeeld. Zij benadrukt dat deze stukken louter informatie bevatten over de identiteit van u en uw gezin, die niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten.”

2.6. Met betrekking tot het attest van het Ministerie van Binnenlandse Zaken hernemen verzoekers hun relaas en stellen dat er naar aanleiding van hun eerste asielaanvraag aan verzoekers verweten werd zich niet te hebben geïnformeerd bij de bevoegde Georgische instanties naar een stand van zaken wat betreft de strafzaak. Ze vervolgen dat zij inmiddels aan de buurvrouw gevraagd hebben zich over deze strafzaak te informeren en zij vervolgens het attest van het Ministerie van Binnenlandse Zaken heeft kunnen bekomen. Zij benadrukken dat dit document van groot belang is daar het de kern van de asielaanvraag van verzoekers betreft. Dat niet verder werd onderzocht welke overtredingen de twee artikelen, die in het attest werden vermeld, betreffen en de straf die de eisers riskeren duidt er blijkens verzoekers dan ook op dat de tegenpartij de zaak niet met de nodige zorgvuldigheid heeft onderzocht.

2.7. Met hun betoog gaan verzoekers evenwel voorbij aan de concrete motieven van de bestreden beslissing. De eerste asielaanvraag van verzoekers werd ongeloofwaardig bevonden. Meer bepaald kon geen geloof worden gehecht aan de verklaringen van verzoekers volgens dewelke de echtgenote van verzoeker zwaar belaagd zou zijn geweest door de politie die ermee dreigde een strafzaak tegen haar te openen op basis van het afleggen van valse verklaringen en verzet tegen de autoriteiten omdat zij op

haar beurt - tevergeefs - klacht zou hebben ingediend bij de Georgische autoriteiten naar aanleiding van het overlijden van haar vader ten gevolge van mishandelingen die hij tijdens zijn vasthouding zou hebben ondergaan. Aan het document dat verzoekers naar aanleiding van hun tweede asielaanvraag neerleggen om hun reeds ongeloofwaardig bevonden relaas te ondersteunen kan dan ook geen enkele bewijswaarde worden verleend. De bestreden beslissingen stelde dienaangaande dan ook met recht vast dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, *quod non in casu*. De door verzoekers aangehaalde feiten dateren bovendien van 2010. Verzoekers hebben hun land verlaten in mei 2010. Alleen al de vaststelling dat het document werd opgesteld in april 2014 met de vermelding dat de echtgenote van verzoekster nog steeds gedomicilieerd staat op een adres in Tbilisi dat zij al bijna vier jaar verlaten heeft ondermijnt de authenticiteit ervan. De door verzoekers aan hun verzoekschrift toegevoegde 'criminal code' van Georgië wijzigt dan ook niets aan het hiervoor reeds vastgestelde.

2.7. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoekers in geval van een terugkeer naar hun land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zullen ondergaan. Deze vaststelling volstaat om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissingen waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER